

جایگزینی تریتیکاله بجای ذرت در جیره‌های غذایی جوچه‌های گوشتی

هوشنگ لطف‌الهیان، محمود شیوازاد و علی نیکخواه
دانشجوی سابق کارشناسی ارشد، دانشیار و استاد گروه علوم دامی
دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران

تاریخ پذیرش مقاله ۷۷/۱۲/۱۸

خلاصه

به منظور استفاده از تریتیکاله بجای ذرت در تغذیه جوجه‌های گوشتی پس از تخمین انرژی قابل متابولیسم تریتیکاله، با استفاده از نسبتهاي جايگزيني ۰.۲۵، ۰.۵۰ و ۰.۷۵ درصد تریتیکاله فرایند نشده، تریتیکاله خیسانده شده در آب (بمدت زمان ۸ ساعت به نسبت وزنی برابر با آب) و تریتیکاله فرایند شده با آنزیم (آنزیم تجاری بیو-فید پلاس به میزان ۰.۱۰۰۰ قسمت در میلیون) بجای ذرت، جیره‌هایی با انرژی و پروتئین یکسان تنظیم و در یک آزمایش با طرح آماری کاملاً تصادفی و روش تجزیه فاکتوریل با ۱۲ تیمار و ۴ تکرار برای هر تیمار به ۴۱۶ قطعه جوجه نر گوشتی به مدت ۷ هفته پس از یک هفته از رشد اولیه جوجه‌ها و با جیره شاهد براساس ذرت - سویا (بدون تریتیکاله) مقایسه گردید. در طول آزمایش افزایش وزن جوجه‌ها، میزان خوراک مصرفي، بازده غذایی به صورت هفتگی و در دوره‌های آغازی و رشدی و نیز در کل دوره اندازه گیری شد. درصد تلفات و هزینه افزایش یک کیلوگرم وزن زنده در پایان آزمایش برای کل دوره محاسبه گردید. نتایج بدست آمده نشان داد که در کل دوره از نظر میزان جایگزینی، جوجه‌های تغذیه شده با جیره شاهد و جیره‌های ۰.۵ و ۰.۷۵ درصد تریتیکاله جایگزین ذرت نسبت به جیره‌های ۰.۷۵ و ۰.۱۰۰ درصد تریتیکاله جایگزین ذرت از رشد بهتری برخوردار بودند و اختلاف بین میانگین‌های رشد معنی‌دار بود ($P < 0.05$). از نظر خوراک مصرفي اگرچه اختلاف بین میانگین‌ها معنی‌دار نبود اما خوراک مصرفي از جیره شاهد و جیره ۰.۷۵ درصد تریتیکاله جایگزین ذرت کم و با افزایش میزان جایگزینی تا ۰.۷۵ درصد بزر مقدار خوراک مصرفي افزوده شده ولی در ۰.۱ درصد جایگزینی از میزان خوراک مصرفي کاسته شده است. جیره شاهد و جیره ۰.۷۵ درصد تریتیکاله جایگزین ذرت دارای بازده غذایی بهتری بوده است. از نظر اثر فرآیندهای مختلف، جیره شاهد و جیره‌های حاوی تریتیکاله فرآیند شده سبب رشد بهتری شده و میانگین‌های رشد از نظر آماری در یک گروه قرار گرفته‌اند در صورتیکه جیره حاوی بیش از ۵۰٪ دانه تریتیکاله فرایند نشده موجب رشد کمتری گردید. اختلاف بین میانگین‌های خوراک مصرفي معنی‌دار نبود. جیره شاهد و جیره‌های حاوی دانه تریتیکاله فرایند شده نسبت به جیره‌های حاوی تریتیکاله فرایند نشده دارای بازده غذایی بهتری بودند و اختلاف بین میانگین‌ها معنی‌دار بود ($P < 0.05$). با توجه به مقایسه میانگین‌های صفات بررسی شده در این تحقیق استفاده از تریتیکاله بجای ذرت تا میزان ۰.۵٪ در جیره‌های غذایی جوجه‌های گوشتی توصیه می‌گردد و چنانچه میزان جایگزینی بالاتری مورد نظر باشد استفاده از آنزیم یا خیساندن دانه تریتیکاله باید مورد نظر باشد.

واژه‌های کلیدی: تریتیکاله، آنزیم و جوجه‌های گوشتی.

گوشتی حاوی گندم، چاودار یا تریتیکاله بررسی نمودند. جیره‌های غذایی بکار برده شده دارای انرژی و پروتئین یکسان بودند. میزان پنتوزانها (ارایسونز و زایلوز) در گندم و تریتیکاله به ترتیب ۵ و ۵/۱ درصد بوده در صورتیکه چاودار دارای پنتوزان بیشتری (۷/۱%) بود. نوع غله، افزودن آنزیم و اثر متقابل این دو روی وزن بدن، مصرف خوراک و بازده غذایی در سن ۲۱ روزگی موثر بود. تریتیکاله و گندم دارای ارزش تولیدی مشابه بودند و با اضافه نمودن آنزیم وزن بدن افزایش یافته بود. اضافه نمودن آنزیم به جیره غذایی براساس گندم اثر معنی دار روی صفات تولیدی جوجه‌ها نداشت ولی اضافه نمودن آنزیم به جیره‌های غذایی براساس تریتیکاله روی وزن بدن در سن ۲۱ روزگی بطور معنی دار مؤثر بوده است ($P < ۰/۵$). در یک آزمایش توسط راو و همکاران (۱۰) جایگزینی تریتیکاله بجای ذرت در سطوح ۰، ۲۵، ۵۰ و ۷۵ درصد در جیره غذایی جوجه‌های گوشتی انجام گرفت. افزایش وزن به ترتیب ۱۷۷۵، ۱۷۸۲، ۱۷۸۲ و ۱۸۰۸ گرم در مدت ۸ هفته بود و اختلاف موجود از نظر آماری معنی دار نبوده است. هدف از این تحقیق ارزیابی امکان استفاده از تریتیکاله بجای ذرت در تغذیه جوجه‌های گوشتی و بررسی اثرات خیساندن دانه تریتیکاله یا افزودن آنزیم به جیره‌های حاوی تریتیکاله می‌باشد.

مقدمه

بعضی از اقلام خوراک طیور از جمله ذرت از خارج از کشور وارد می‌شود که هزینه ارزی زیادی را لازم دارد. جهت کاهش واردات اقلام خوراکی طیور از خارج، توجه به پرورش اقتصادی از طریق کاهش هزینه تغذیه ضروری است. در این راستا جستجوی منابع جدید خوراکی برای طیور از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است (۲).

تریتیکاله از تلاقی بین گندم و چاودار بدست آمده است و نام آن از ترکیب نام گونه‌های والدین آن یعنی تریتیکوم و سکال تشکیل شده است (۷ و ۱۲). میزان پلی ساکاریدهای غیر نشاسته‌ای موجود در دانه‌های بعضی از غلات توسط بویس مورد بررسی قرار گرفته که نتایج آن در جدول شماره ۱ نشان داده شده است.

فرناندز و همکاران (۵) آزمایشاتی برای تعیین ارزش غذایی تریتیکاله در تغذیه جوجه‌های گوشتی و اثر اضافه نمودن اسیدهای آمینه مختلف بر روی رشد آنها انجام دادند. نتایج بدست آمده نشان داد که جوجه‌های تغذیه شده با جیره غذایی حاوی ۵۵٪ تریتیکاله تنها کمی سبکتر از جوجه‌های تغذیه شده با همان مقدار ذرت بودند. وزن جوجه‌های تغذیه شده با جیره حاوی ۷۲٪ تریتیکاله کمتر از جوجه‌های تغذیه شده با ذرت گزارش شده است. پترسون و همکاران (۹) اثرات افزودن آنزیم پنتوزیناز را به جیره‌های غذایی جوجه‌های

جدول شماره ۱ - میزان پلی ساکاریدهای غیر نشاسته‌ای غلات (% ماده خشک)

پنتوزانها	بناگلوکان			نوع غله
	محلول در آب	کل	محلول در آب	کل
۰/۲	۵/۷	۲/۷	۴/۴	جو
۰/۴	۷/۷	۲/۳	۳/۳	بولاف
۲/۶	۸/۵	۰/۷	۱/۹	چاودار
۱/۲	۶/۶	۰/۷	۰/۷	گندم
-	۷/۱	-	۰/۷	تریتیکاله

مأخذ: منبع شماره ۳

جدول ۲ - ترکیب شیمیایی دانه تریتیکاله و برآورد انرژی قابل متابولیسم آن.

ماده خشک	کلسیم	فسفرکل	قند	نشاسته	چربی خام	بروتین خام	چربی خام	Kcal/Kg
%	%	%	%	%	%	%	%	%
۹۰	۰/۰۵	۰/۳۰	۲/۷	۵۱ - ۵۷/۵	۱۴/۷۳	۲/۱۹۵	۳۱۷۰/۶۶	

غذائي بصورت هفتگي برای مراحل آغازى، رشدی و کل دوره محاسبه شد. درصد تلفات و هزینه افزایش يك کيلوگرم وزن زنده در پایان آزمایش برای کل دوره محاسبه گردید. طرح آماری، مورد استفاده در این تحقیق طرح کاملاً تصادفی و روش تجزیه فاکتوریل با مدل ریاضی زیر بود.

$$Y_{ijk} = \mu + a_i + b_j + (ab)_{ij} + \epsilon_{ijk}$$

که اجزاء این مدل عبارتند از:

$$\text{مقدار هر مشاهده } Y_{ijk}$$

$$\text{میانگین جمعیت } \mu$$

$$\text{اثر فرآیند } a_i$$

$$\text{اثر سطح جايگريني } b_j$$

$$\text{اثر متقابل فرآیند و سطح جايگريني } (ab)_{ij}$$

$$\text{اثر خطای آزمایش } \epsilon_{ijk}$$

در تجزیه آماری نتایج آزمایش پس از انجام آزمون F مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون دانکن صورت پذیرفت و مقایسه کلیه میانگین‌ها با میانگین گروه شاهد با استفاده از آزمون تی - استیودنت انجام شد (۱).

نتایج و بحث

مقایسه میانگین‌های رشد روزانه، خواراک مصرفی روزانه و بازده غذائي در جوجه‌های تغذیه شده با جيره‌های مختلف نسبت به میزان جايگريني تريتيکاله بجای ذرت، نوع فرآيند انجام يافته بر روی تريتيکاله و اثر متقابل میزان جايگريني و نوع فرآيند در دوره‌های آغازى، رشدی و کل دوره در جداول شماره ۵، ۶ و ۷ نشان داده شده است. در کل دوره از نظر میزان جايگريني، جوجه‌های تغذیه شده با جيره شاهد و جيره‌های ۲۵ و ۵۰ درصد تريتيکاله جايگرین ذرت نسبت به جيره های ۷۵ و ۱۰۰ درصد میانگین‌های رشد معنی دار بود ($P < 0.05$). از نظر خواراک مصرفی اگر چه اختلاف بین میانگین‌ها معنی دار نبود اما خواراک مصرفی جوجه‌ها از جيره شاهد و جيره ۲۵٪ تريتيکاله جايگرین ذرت پائين و با افزایش میزان جايگريني تا ۷۵٪ بر مقدار خواراک مصرفی افزاوده شده ولی در ۱۰۰٪ جايگريني از میزان خواراک مصرفی كاسته شده است. جيره شاهد و جيره ۲۵٪ تريتيکاله

مواد و روشها

اين تحقیق در زمستان سال ۱۳۷۰ در بخش طیور ايستگاه تحقیقات دامپروری و آزمایشگاههای گروه دامپروری دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران در کرج انجام گردید. تريتيکاله مورد نیاز از مرکز تحقیقات کشاورزی گرگان و گندب تهیه و نمونه‌هایی از آن در آزمایشگاههای گروه دامپروری، شرکت سهامی طیور کشور و پژوهشکده غله و نان مورد تجزیه شیمیایی قرار گرفت که نتایج آن در جدول شماره ۲ نشان داده شده است. با کاربرد داده‌های این جدول و با استفاده از فرمول زیر که فرمول کارپتر و کلگ (۴) می‌باشد ارزی قابل متابولیسم دانه تريتيکاله برآورد گردید.

$$ME/Kcal/kg = ۵۳ + ۳۸$$

[درصد قند + (درصد نشاسته × ۱/۱) + (درصد لیپید × ۲/۲۵) + درصد پروتئین خام]

پس از مشخص شدن ترکیب شیمیایی تريتيکاله، تهیه آنزیم تجاری بیوفیدپلاس و تهیه دانه تريتيکاله خیسانده شده در آب به میزان مورد نیاز، جيره‌های آزمایشی تنظیم و تهیه گردید. برای تنظیم جيره‌های مورد آزمایش از جداول احتیاجات غذایی جوجه‌های گوشتشی ان - ار - سی (۸) در دوره آغازى و دوره رشدی استفاده شد. برای افزایش مقدار ارزی قابل متابولیسم جيره‌ها به سطح توصیه شده، ۳۲۰۰ کيلوکالری در کيلوگرم جيره از چربی تهیه شده از کشتارگاه طیور استفاده شد. سطوح جايگريني تريتيکاله با ذرت به ترتیب ۲۵، ۵۰، ۷۵ و ۱۰۰ درصد در نظر گرفته شد. مقدار آنزیم مورد استفاده در جيره‌های آزمایشی مورد نظر براساس توصیه شرکت سازنده ۱۰۰۰ قسمت در میليون بود.

ترکیبات جيره‌های تنظیم شده برای کلیه تیمارها و همچنین تجزیه تخمینی آنها در دوره‌های آغازى و رشدی در جداول شماره ۳ و ۴ نشان داده شده است. پس از مرحله پیش آزمایش که به مدت یک هفته بطول انجامید جيره‌های فوق طی يك آزمایش بمدت هفت هفته به ۴۱۶ قطعه جوجه خروس گوشتشی از نزاد لوهمن (سویه گوشتشی) داده شد. در این تحقیق از ۱۳ قفس چهار طبقه که جمیعاً ۵۲ واحد آزمایشی را تشکیل می‌دادند استفاده شد. پس از قرعه کشی و انتخاب تصادفی قفس برای تکرارهای مربوط به هر تیمار، ۸ قطعه جوجه خروس در هر تکرار بنحوی تصادفی انتخاب شدند که میانگین وزن در هر واحد آزمایش یکسان یا نزدیک به هم باشد. در طول آزمایش میزان خواراک مصرفی، میزان رشد و بازده

جدول ۳ - مواد خوراکی مشکله جیرهای آغازی و ترکیبات شیمیائی و انرژی محاسبه شده آنها

卷之三

جدول ۴ - مواد خواراکه، مشتکله جیر و های رشدی و ترکیبات شیمیایی و انرژی محاسبه شده آنها.

جدول ۵ - مقایسه میانگین‌ها و انحراف معیار رشد، خوارک مصرفی و بازده غذایی جوچه‌های تقدیم شده با جیره‌های مختلف نسبت به میزان جایگزینی ترتیب‌کاله بهجای ذرت.

بازده غذایی		خوارک مصرفی روزانه مر بوجه (گرم)		میزان رشد روزانه مر بوجه (گرم)		صفات مورد اندازه‌گیری	
بازده غذایی	بازده غذایی	کل دوره	دوره	کل دوره	دوره	دوره	دوره
کل دوره	دوره	دوره	دوره	کل دوره	دوره	دوره	دوره
۱/۰۷۳۶ ^b ± ۰/۰۰۴	۱/۰۰۷۲ ^a ± ۰/۰۰۳	۱/۰۰۷۲ ^a ± ۰/۰۰۵	۱/۰۰۷۲ ^a ± ۰/۰۰۵	۸۹/۰۵۰ ^a ± ۰/۰۰۵	۸۹/۰۵۰ ^a ± ۰/۰۰۵	۸۹/۰۵۰ ^a ± ۰/۰۰۵	۸۹/۰۵۰ ^a ± ۰/۰۰۵
۱/۰۱۱۲ ^b ± ۰/۰۰۱	۱/۰۰۸۳ ^a ± ۰/۰۰۱	۱/۰۰۸۳ ^a ± ۰/۰۰۵	۱/۰۰۸۳ ^a ± ۰/۰۰۵	۸۹/۰۵۰ ^a ± ۰/۰۰۵	۸۹/۰۵۰ ^a ± ۰/۰۰۵	۸۹/۰۵۰ ^a ± ۰/۰۰۵	۸۹/۰۵۰ ^a ± ۰/۰۰۵
۱/۰۸۲۹ ^a ± ۰/۰۰۷	۱/۰۰۸۹ ^a ± ۰/۰۰۹	۱/۰۰۸۹ ^a ± ۰/۰۰۹	۱/۰۰۸۹ ^a ± ۰/۰۰۹	۹۲/۰۲۳ ^a ± ۰/۰۰۷	۹۲/۰۲۳ ^a ± ۰/۰۰۷	۹۲/۰۲۳ ^a ± ۰/۰۰۷	۹۲/۰۲۳ ^a ± ۰/۰۰۷
۱/۰۸۳۲ ^a ± ۰/۰۰۱	۱/۰۰۸۰ ^a ± ۰/۰۰۱	۱/۰۰۸۰ ^a ± ۰/۰۰۱	۱/۰۰۸۰ ^a ± ۰/۰۰۱	۹۲/۰۲۸ ^a ± ۰/۰۰۷	۹۲/۰۲۸ ^a ± ۰/۰۰۷	۹۲/۰۲۸ ^a ± ۰/۰۰۷	۹۲/۰۲۸ ^a ± ۰/۰۰۷
۱/۰۰۱۰ ^a ± ۰/۰۰۲	۱/۰۰۱۱ ^a ± ۰/۰۰۳	۱/۰۰۱۱ ^a ± ۰/۰۰۳	۱/۰۰۱۱ ^a ± ۰/۰۰۳	۱۱۱/۰۵۰ ^a ± ۰/۰۰۷	۱۱۱/۰۵۰ ^a ± ۰/۰۰۷	۱۱۱/۰۵۰ ^a ± ۰/۰۰۷	۱۱۱/۰۵۰ ^a ± ۰/۰۰۷
۱/۰۰۵۶ ^a ± ۰/۰۰۴	۱/۰۰۵۶ ^a ± ۰/۰۰۴	۱/۰۰۵۶ ^a ± ۰/۰۰۴	۱/۰۰۵۶ ^a ± ۰/۰۰۴	۱۱۱/۰۵۰ ^a ± ۰/۰۰۷	۱۱۱/۰۵۰ ^a ± ۰/۰۰۷	۱۱۱/۰۵۰ ^a ± ۰/۰۰۷	۱۱۱/۰۵۰ ^a ± ۰/۰۰۷

بنابریان یا که در هر سنتون دارای حروف غیر متنابه باشد، تفاوت معنی‌دار با هم دارند.

جدول ۶ - مقایسه میانگین‌ها و انحراف معیار رشد، خوارک مصرفی و بازده غذایی جوچه‌های تقدیم شده با جیره‌های مختلف نسبت به نوع فرآیند روی ترتیب‌کاله.

بازده غذایی		خوارک مصرفی روزانه مر بجهه (گرم)		میزان رشد روزانه مر بجهه (گرم)		صفات مورد اندازه‌گیری	
بازده غذایی	بازده غذایی	کل دوره	دوره	کل دوره	دوره	دوره	دوره
کل دوره	دوره	دوره	دوره	کل دوره	دوره	دوره	دوره
۱/۰۷۳۶ ^b ± ۰/۰۰۴	۱/۰۰۷۲ ^a ± ۰/۰۰۵ ^b	۱/۰۰۷۲ ^a ± ۰/۰۰۵ ^b	۱/۰۰۷۲ ^a ± ۰/۰۰۵ ^b	۸۹/۰۵۰ ^a ± ۰/۰۰۵	۸۹/۰۵۰ ^a ± ۰/۰۰۵	۸۹/۰۵۰ ^a ± ۰/۰۰۵	۸۹/۰۵۰ ^a ± ۰/۰۰۵
۱/۰۱۱۲ ^b ± ۰/۰۰۱	۱/۰۰۸۳ ^a ± ۰/۰۰۱	۱/۰۰۸۳ ^a ± ۰/۰۰۱	۱/۰۰۸۳ ^a ± ۰/۰۰۱	۸۹/۰۵۰ ^a ± ۰/۰۰۵	۸۹/۰۵۰ ^a ± ۰/۰۰۵	۸۹/۰۵۰ ^a ± ۰/۰۰۵	۸۹/۰۵۰ ^a ± ۰/۰۰۵
۱/۰۸۲۹ ^a ± ۰/۰۰۷	۱/۰۰۸۹ ^a ± ۰/۰۰۹	۱/۰۰۸۹ ^a ± ۰/۰۰۹	۱/۰۰۸۹ ^a ± ۰/۰۰۹	۹۲/۰۲۳ ^a ± ۰/۰۰۷	۹۲/۰۲۳ ^a ± ۰/۰۰۷	۹۲/۰۲۳ ^a ± ۰/۰۰۷	۹۲/۰۲۳ ^a ± ۰/۰۰۷
۱/۰۰۱۰ ^a ± ۰/۰۰۲	۱/۰۰۱۱ ^a ± ۰/۰۰۳	۱/۰۰۱۱ ^a ± ۰/۰۰۳	۱/۰۰۱۱ ^a ± ۰/۰۰۳	۱۱۱/۰۵۰ ^a ± ۰/۰۰۷	۱۱۱/۰۵۰ ^a ± ۰/۰۰۷	۱۱۱/۰۵۰ ^a ± ۰/۰۰۷	۱۱۱/۰۵۰ ^a ± ۰/۰۰۷
۱/۰۰۵۶ ^a ± ۰/۰۰۴	۱/۰۰۵۶ ^a ± ۰/۰۰۴	۱/۰۰۵۶ ^a ± ۰/۰۰۴	۱/۰۰۵۶ ^a ± ۰/۰۰۴	۱۱۱/۰۵۰ ^a ± ۰/۰۰۷	۱۱۱/۰۵۰ ^a ± ۰/۰۰۷	۱۱۱/۰۵۰ ^a ± ۰/۰۰۷	۱۱۱/۰۵۰ ^a ± ۰/۰۰۷

بنابریان یا که در هر سنتون دارای حروف غیر متنابه باشد، تفاوت معنی‌دار با هم دارند.

جدول ۷- مقایسه میانگین ها و انحراف معیار رشد، خوارک مصرفی و بازده غذایی جو جهاتی تغذیه شده با همچه های مختلف نسبت به اثر متقابل بین میزان جایگزینی و نوع فرایند.
میزان رشد روزانه هر چوبه (گرم)
خوارک مصرفی روزانه هر چوبه (گرم)
بازده غذایی

میانگین های که در هر سوون دارای حروف غیر مثابه باشند، تفاوت معنی دار یا هم دارند.

جایگزینی تریتیکاله بجای ذرت و نوع فرآیند بر روی دانه تریتیکاله و اثر متقابل این دو تفاوت معنی دار وجود دارد ($P < 0.05$). از نظر میزان جایگزینی، جایگزینی 100% تریتیکاله نسبت به جیره شاهد با $6/39$ ریال هزینه کمتر موجب افزایش یک کیلوگرم وزن زنده شده است که این بخاطر قیمت پائین تریتیکاله نسبت به ذرت علیرغم بدتر بودن بازده غذایی با آن جیره است. مقادیر دیگر جایگزینی تفاوت معنی دار با جیره شاهد نداشته است.

میزان جایگزینی تریتیکاله بجای ذرت، نوع فرآیند بر روی دانه تریتیکاله و اثر متقابل این دو بر روی درصد تلفات مؤثر نبودند. درصد تلفات با جیره های مختلف کم و تفاوت معنی داری با هم نداشتند. این نتیجه با نتایج آزمایش پتروسون و امان (۹) مطابقت دارد. با توجه به مقایسه میانگین های صفات بررسی شده در این تحقیق استفاده از تریتیکاله بجای ذرت تا میزان 50% در جیره های غذایی جوجه های گوشتی توصیه می گردد و چنانچه میزان جایگزینی بالاتری مورد نظر باشد استفاده از آنزیم یا خیساندن دانه تریتیکاله باید مورد نظر باشد.

جایگزین ذرت دارای بازده غذایی بهتری بودند. از نظر اثر فرآیندهای مختلف، جیره شاهد و جیره های حاوی دانه تریتیکاله فرآیند شده سبب رشد بهتری شده و میانگین های رشد از نظر آماری در یک گروه قرار گرفته اند، در صورتی که جیره حاوی بیش از 50% دانه تریتیکاله فرآیند نشده موجب رشد کمتری شده است. اختلاف بین میانگین های خواراک مصرفی معنی دار نبود. جیره شاهد و جیره های حاوی دانه تریتیکاله فرآیند شده نسبت به جیره های حاوی بیش از 50% تریتیکاله فرآیند نشده دارای بازده غذایی بهتری بودند و اختلاف بین میانگین های معنی دار بود ($P < 0.05$).

نتایج بدست آمده در این تحقیق با نتایج بسیاری از آزمایشات انجام یافته توسط محققین دیگر مطابقت دارد. ردی و همکاران گزارش دادند که تریتیکاله را می توان جایگزین بیش از نصف ذرت در جیره غذایی جوجه های گوشتی نمود بدون آنکه میزان رشد جوجه هایغیر یابد (۱۱). فرای و همکاران گزارش دادند که افزودن آنزیم ارزش تولیدی جیره های حاوی تریتیکاله را افزایش می دهد (۶). تجزیه واریانس هزینه غذایی یک کیلوگرم افزایش وزن زنده با جیره های غذایی مختلف نشان داد که بین مقادیر مختلف

REFERENCES

مراجع مورد استفاده

- ۱ - بصیری، ع. ۱۳۵۷. طرح های آماری در علوم کشاورزی. انتشارات دانشگاه شیراز.
- ۲ - نیکخواه، ع. و کاظمی شیرازی، ر. (متجمی). ۱۳۵۷. روش علمی تغذیه مرغ انتشارات دانشگاه تهران.
- 3 - Bouce, C. O. L. 1987. Novós handbook of practical Biotechnology. A Publication of the bioindustrial group. Novo industri A/S Bagsvaerd, Denmark.
- 4 - Carpenter, K. J., & K. M. Clegg. 1965. The metabolizable energy of poultry feedstuffs in relation to their chemical composition. J. Sci. Food Agr. 7:45-51.
- 5 - Fernandes, R., & J. Meginnis. 1974. Nutritive value of triticale for young chicks and effect of different amino-acid supplements on growth. Poult. Sci. 53:47-53.
- 6 - Fry, R. E., Alfred, J. B., Jensen, L. S., & J. McGinnis. 1958. Influence of enzyme supplementation and water treatment on the Nutritional value of different grains. Poult. Sci. 37:372-375.
- 7 - McDonald, P., Edwards, R. A., & J. F. D. Greenhalgh. 1988 Animal nutrition. 4th edition, Longman scientific and technical, Longman group UK limited, England.
- 8 - National Research Council. 1984. Nutrient requirements of poult. National Academy of Science, Washington DC. USA.
- 9 - Pettersson, D., & P. Aman. 1988. Effects of enzyme supplementation of diets based on wheat, rye or

- triticale on their productive value for broiler chickens. *Animal Feed Science and Technology*. 20:313-324.
- 10 - Rao, D. R., Johnson, W. M., & G. R. Sunki. 1976. Replacement of maize by triticale in broiler diets. *British Poult. Sci.* 17:269-274.
- 11 - Reddy, N. V., Rao, D. R., & G. R. Sunki. 1979. Comparison of maize, wheat and triticale in broiler diets. *British Poult. Sci.* 20:357-362.
- 12 - Scott, M. L., Nesheim, M. C., & R. J. Young. 1982. *Nutrition of Chicken*. Third edition, published by M. L. Scott and associates. Ithaca. New York. USA.

Replacement of Corn by Triticale in Broilers Diet

H. LOTFALLAHIAN, M. SHIVAZAD AND A. NIK-KHAH

Former Graduate Student, Associate and Assistant Professors, Department of
Animal Science, Faculty of Agriculture University of Tehran Karaj, Iran.

Accepted, March 9 1999

SUMMARY

416 broiler baby chicks were used in a completely randomized design with 12 treatments in a 3^4 factorial arrangement to study the effect of corn replacement by triticale in broilers nutrition. Based on metabolizable energy estimation of triticale, a series of isocaloric and isonitrogenous broiler starter and grower diets were formulated in which four different percentages (0, 25, 50 and 100%) of the corn were replaced by either untreated, water treated or a cellulosic enzyme treated triticale grain. Performances of the chicks fed with the twelve experimental diets were compared with those fed with control corn-soybean diet during a seven week period. Weight gain, feed conversion rate, and feed consumption were measured weekly, for the starter and grower period and for the whole seven weeks of experimental period. Percent mortality and feed cost per kilogram weight gain were also determined as compared with the chicks fed with the control corn-soybean meal diet. The results indicate that feeding untreated triticale grain up to 50% instead of corn has no effect on weight gain. However feed consumption was not affected up to 100% replacement of triticale for corn. Treating triticale either with water or enzyme increased the nutritional value of triticale, and chicks fed with all levels of treated triticale had same weight gain and feed conversion as the control group and better weight gain and feed conversion than the chicks fed with untreated triticale. It is concluded that feeding up to 50% untreated triticale grain instead of corn has no effect on economical performance of broiler. However for feeding higher levels (up to 100%) of triticale in broiler diet, water treating or enzyme supplementation are recommended.

Keywords: Triticale, Enzyme & Broilers.